

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/139/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314202277
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8314202277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Marianny Muránskej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu: K. I. V., nar. XX.XX.XXXX, T. XXXX/XX, XXX XX Q., zast. JUDr. Františkom Svatuškom, AK Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00151866, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o náhradu mzdy s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C49/2014-282 zo dňa 30.5.2019, jednohlasne, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd 1. inštancie rozhodol nasledovne :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 8.736,- eur s úrokom z omeškania za obdobie od 01.05.2011 do 01.06.2011 vo výške 9,25 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.06.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.06.2011 do 01.07.2011 vo výške 9,25 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.07.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.07.2011 do 01.08.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.08.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.08.2011 do 01.09.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.09.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.09.2011 do 01.10.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.10.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.10.2011 do 01.11.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.11.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.11.2011 do 01.12.2011 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.12.2011 do zaplataenia, za obdobie od 01.12.2011 do 01.01.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.01.2012 do zaplataenia, za obdobie od 01.01.2012 do 01.02.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.02.2012 do zaplataenia, za obdobie od 01.02.2012 do 01.03.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.03.2012 do zaplataenia, za obdobie od 01.03.2012 do 01.04.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.04.2012 do zaplataenia, za obdobie od 01.04.2012 do 01.05.2012 vo výške 9,00 % ročne zo sumy 728,00 Eur od 02.05.2012 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalovanému náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 55,22 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 252i ods. 4 a § 79 ods. 2 účinného do 31.12.2012 Zákonníka práce, § 391 ods. 2 CSP a § 517 ods. 1, 2 OZ.

3. Rozhodnutie odôvodnil tým, že z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vyplynul právny názor, že súd má priznať náhradu žalobcovi len za 12 mesiacov, a tento nárok priznal len od mája 2011 do apríla 2012, s poukazom na to, že od februára do marca 2011 bol žalobca práceneschopný. Vychádzal zo správy Sociálnej poisťovne z 12.4.2019, zo mzdových listov, ktoré zaslal žalovaný, a mal za to, že žalobca poberal príjem od Prvej garantovanej a.s., od januára 2011 do júna 2012, preto priznal nárok žalobcovi 12 mesiacov od mája 2011 do apríla 2012. Výšku náhrady mzdy považoval sumu 728,- Eur mesačne, čiže výšku mzdy, ktorá mu bola priznaná v čase skončenia pracovného pomeru. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Cdo180/2009 priznal nárok žalobcu na úrok z omeškania, s poukazom na to, že nemôže zamestnanec, ktorý nezavinil omeškanie a nie je rozhodujúce, že ani žalovaný toto nezavinil, že uplynula lehota splatnej mzdy, ktorá v čase kedy mala byť vyplatená a nebola, a to v dôsledku neplatného skončenia pracovného pomeru. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, keďže zákonník práce neupravuje úroky z omeškania. Preto priznal za 12 mesiacov sumu 8.736,- Eur s úrokom z omeškania od 1.5.2011 jednotlivo za každý mesiac osobitne. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že súd 1. inštancie zobral do úvahy úspech žalobcu, ktorý žaloval 30.279,35 Eur oproti priznaným 8.736,- Eur, čiže to bola 22,39% zo žalovanej sumy, naopak 77,61% bol úspešný žalovaný, rozdiel medzi týmito údajmi je 55,22%, čo je celkový úspech žalobcu.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Tento uviedol, že jeho odvolanie sa týka len I. výroku a to len v časti, v ktorej súd 1. inštancie priznal úrok z omeškania žalobcovi. Poukázal na to, že trvá na svojej argumentácii, že tento nárok nevznikol žalobcovi, pretože nemá oporu v právnom systéme a bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. Domnieva sa že pokiaľ nerozhodne súd o náhrade mzdy, nemožno určiť, či súd rozhodne v celom rozsahu, z časti, a preto ani žalovaný ako zamestnávateľ nemohol skôr plniť ako na základe tohto rozsudku v stanovenej lehote súdom. Ak by potom, po uplynutí stanovenej lehoty súdom bol v omeškaní, vtedy by žalobcovi nárok na úrok z omeškania patril. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.7Cdo160/2011. Preto v tejto časti žiadal zrušiť rozhodnutie, respektíve zmeniť a v tejto časti žalobu zamietnuť. Okrem toho ešte uviedol, že úrok z omeškania nemá byť priznávaný zo mzdy brutto, ale zo mzdy netto.

5. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch I., II., a III. podal odvolanie aj žalobca. Namietal, že si uplatňoval mzdové nároky, ktoré vyčíslil od obdobia 1.5.2011 do 9.3.2016 v celkovej sume 39.015,35 Eur. Dňa 9.3.2016 umožnil žalovaný žalobcovi nastúpiť do práce. Poukázal na to, že je potrebné vychádzať z posledného funkčného platu, teda zo sumy 728,- Eur., citoval ustanovenie § 79 ods. 1-4 Zákonníka práce ku dňu 28.12.2010, kedy mu bola doručená výpoveď. Je potrebné vychádzať z tohto ustanovenia, z neho vyplýva, že ak celkový čas, za ktorý má zamestnancovi zamestnávateľ poskytnúť náhradu mzdy presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas, ktorá presahuje 12 mesiacov primerane znížiť alebo vôbec nepriznať. Náhrada mzdy môže byť priznaná najviac za 36 mesiacov, toto bolo prijaté už až s účinnosťou od 1.1.2013. Preto je potrebné vychádzať z úpravy, ktorá platila v čase danej výpovede žalobcovi. Nemožno teda vychádzať z toho, že kvôli sporu, ktorý trval dlhšie a toto nemohol zaviniť žalobca, by sa malo jeho postavenie vo vzťahu k náhrade mzdy zhoršiť alebo oslabiť. Od 1.5.2011 do 9.3.2016 nebol poberateľom žiadnej dávky, nebol zamestnaný a nedosahoval žiaden pravidelný príjem. Preto neboli dôvody na krátenie uplatneného nároku. To, že bol poberateľom vdoveckého dôchodku, nemôže mať vplyv na náhradu mzdy. Žalobca mal byť zamestnaný od 1.2.2008 do 31.12.2012 na Obvodnom úrade v Humennom a to od 1.1.2013 do 31.6.2016 na Ministerstve vnútra SR. Pokiaľ išlo o výplatu odmeny z Prvej garantovanej a.s., táto plynula len od 1.4.2012 v nepravidelných intervaloch, a bola to len odmena za činnosť člena dozornej rady. Toto nemohlo mať vplyv na náhradu mzdy. Súd 1. inštancie na jednej strane konštatoval, že žalobca dosahoval príjem v určitom období od mája 2011 do apríla 2012 a zároveň nepriznal právo na náhradu mzdy za úplne iné obdobie a od 1.5.2012 do 1.3.2013. Tiež nemožno zistiť dôvody, prečo súd za dobu 46 mesiacov vôbec nepriznal nárok na náhradu mzdy. Rozhodnutie v tejto časti nie je dostatočne odôvodnené. Žalobca je osamelý rodič, stará sa o nezaopatrené dieťa a zavinením žalovaného zostal bez pravidelného mesačného príjmu. Obdobie, za ktoré žalobca dosahoval príjem, súd nemal vôbec skúmať, nakoľko išlo o obdobie prvých 12 mesiacov. Súd 1. inštancie pochybil ak náhradu mzdy v konečnom dôsledku žalobcovi nepriznal za celé obdobie. Krajský súd v Prešove v zrušujúcom rozhodnutí nevyslovil právny názor, ktorým by malo byť priznané plnenie len v rozsahu 12 mesiacov. Vo vzťahu k výroku o trovách konania poukázal žalobca na rozhodnutie Okresného súdu

Poprad sp.zn. 7Cpr2/2016, kde taktiež prebiehalo konanie o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy, a vo výroku o trovách konania bolo rozhodnuté tak, že náhrada trov konania bol priznaná v celom rozsahu, aj keď v konaní nebolo celkom vyhovené výroku o náhrade mzdy. Preto žiadal, aby odvolací súd zmenil výroky I., II., a III. tak, že prizná žalobcovi v celom rozsahu s príslušenstvom a aj zo 100% nároku na náhradu trov konania.

6. K odvolaniu žalobcu vyjadril sa žalovaný, ktorý poukázal na to, že sám podal odvolanie, ale len vo výroku I. a to v časti výroku z omeškania. Na svojom odvolaní trvá. Považuje výroky II. a III. rozsudku súdu 1. inštancie za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

7. K odvolaniu žalovaného vyjadril sa žalobca, ktorý uviedol, že tiež trvá na svojom odvolaní, ústne i písomne sa k veci opakovane vyjadroval a preto trval na tom, aby odvolací súd výrok I., II. a III. zmenil, priznal v celom rozsahu nárok uplatnený žalobcom spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania.

8. Krajský súd v Prešove prejednal rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 378, § 379, § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu a žalovaného nie je dôvodné. Súd 1. inštancie zistil náležite skutkový stav a vec aj správne právne odôvodnil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

9. Podľa § 79 ods. 2 ZP ku dňu 28.12.2010, ak celkový čas, za ktorý by sa mala zamestnancovi poskytnúť náhrada mzdy, presahuje 12 mesiacov, môže súd na žiadosť zamestnávateľa jeho povinnosť nahradiť mzdu za čas presahujúci 12 mesiacov primerane znížiť, prípadne náhradu mzdy zamestnancovi vôbec nepriznať.

10. Podľa § 252i ods. 4 Zákonníka práce, výpoveď daná zamestnávateľom zamestnancovi pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012. Dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená pred 1. januárom 2013 a nároky, ktoré z nej vznikli, sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. decembra 2012.

11. Zo spisu nateraz vyplýva, že dňa 28.12.2010 bola žalobcovi doručená výpoveď zo strany žalovaného zo štátnozamestnaneckého pomeru s tým, že uplynutím dvojmesačnej výpovednej doby končí štátnozamestnanecký pomer žalobcu k 1.3.2011. V konaní pred Okresným súdom v Humennom sp.zn. 17C78/2011 bolo určené, že výpoveď daná žalobcovi písomnosťou žalovaného z 28.12.2010 je neplatná. Právoplatnosť nadobudol tento rozsudok dňa 26.1.2016. Žalobca vykonával funkciu vedúceho odboru na organizačnom odbore Obvodného úradu v Humennom s funkčným platom k 31.1.2010 vo výške 728,- Eur. Výpoveď mu bola doručovaná z dôvodu zrušenia tohto štátnozamestnaneckého miesta. Žalobcovi bolo vyplatené aj odstupné vo výške 3.420,- Eur. Žalobca 10.3.2016 doručil žalovanému žiadosť o pridelovanie práce na základe rozhodnutia o vymenovaní do štátnej služby. Následne od 4.4.2016 mu boli ponúknuté štátnozamestnanecké miesta. Zároveň bol žalobca upozornený, že ak neprijme žiadne z týchto miest, nepatrí mu právny dôvod na odstupné. V období po skončení štátnozamestnaneckého pomeru nebola mu vyplácaná mzda, a to v období od 1.5.2011 do 10.3.2016. Zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Humenné z 12.4.2019 / č. I. 276 / vyplynulo, že žalobca bol zamestnancom bývalého Obvodného úradu v Humennom a následne aj Ministerstva vnútra SR s tým, že ako zamestnanec Obvodného úradu v Humennom bol vedený od roku 2008 do 31.12.2012 a od 1.1.2013 do 30.6.2016 bol vedený ako zamestnanec žalovaného s pravidelným mesačným príjmom. Nepravidelný príjem mal od 1.1.2011 do 30.9.2012 s tým, že je potrebné sa obrátiť na Sociálnu poisťovňu v Bratislave s týmto príjmom a za obdobie od 13.5.2011 do 13.6.2011 bol dohodárom pre Mestský úrad Humenné s príjmom 256,53 Eur.

12. Postup súdu 1. inštancie po zrušujúcom rozhodnutí odvolacím súdom bol vecne správny. Keďže nárok žalobcu presahoval 12 mesiacov a žalovaný žiadal o nepriznanie resp. zníženie náhrady mzdy po uplynutí 12 mesiacov, bolo potrebné postupovať v súlade s vtedy platnými ustanoveniami Zákonníka práce / § 79 ods. 2 /. Súhrnná správa Sociálnej poisťovne z 12.4.2019 zmapovala príjem žalobcu.

13. Zákonník práce upravuje, že zníženie alebo vôbec nepriznanie náhrady mzdy za obdobie presahujúce zákonom stanovené mesiace / v tomto prípade 12 mesiacov / sa realizuje len vo výnimočných prípadoch. Za situácie, keď si žalobca nárokoval náhradu mzdy aj za obdobie, v ktorom mal pravidelný príjem zo závislej činnosti, podľa názoru odvolacieho súdu, je tým prípadom, kedy bolo

možné nepriznať náhradu po zákonom stanovenej dobe 12 mesiacov. Preto bolo správne zamietnuť nárok na náhradu mzdy nad 12 mesiacov. Odvolanie žalobcu nepovažoval tak odvolací súd za dôvodné. 14. Odvolanie žalovaného vo vzťahu k priznanému úroku z omeškania odvolací súd poukazuje na citované rozhodnutie NS SR č.1 Cdo 180/2009 súdom 1. inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Rovnako odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 396 ods.1 a §255 ods. 1 CSP. Keďže ani jedna zo strán nemala úspech v odvolacom konaní, rozhodol tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).